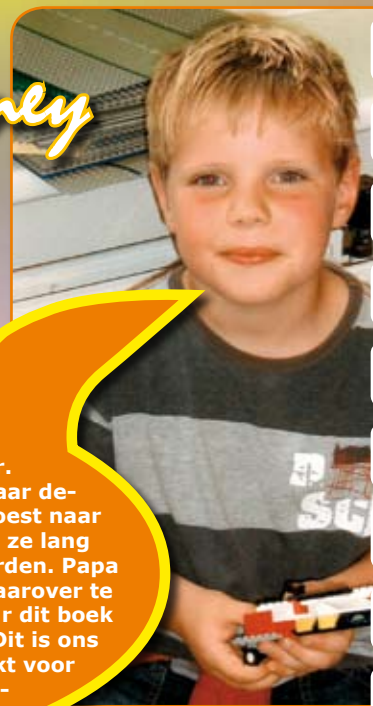

Mama's operatie

Antoinette Voskuil

Sidney

Hallo, mijn naam is Sidney Gosselaar. Ik ben 7 jaar. Tijdens mijn cursus tekenen, vorig jaar december, werd mama niet lekker. Ze moest naar het ziekenhuis voor haar hart. Daar is ze lang geweest. Toen moest ze geopereerd worden. Papa en mama vonden het moeilijk om mij daarover te vertellen. Daarom hebben we met elkaar dit boek gemaakt. Om de beurt één bladzijde. Dit is ons verhaal. Misschien is het ook geschikt voor andere kinderen, papa's en mama's.

Opmerking redactie: Op de Muurkrant lazen wij het volgende bericht van Antoinette Voskuil: "Hallo allemaal! Voordat ik de implantatie kreeg, hebben mijn partner en ik samen met onze zoon van 7 een soort stripboek gemaakt om in zijn taal en op zijn niveau uitleg te geven aan het begrip ICD. Waar ik ook informeer; ik kan geen boeken en/of voorlichtingsmateriaal vinden, specifiek gericht op de beleving/reacties van een kind op een ouder met een ICD." We waren benieuwd naar dit stripverhaal en we vinden het de moeite waard om het op te nemen in het ICD-Journaal. We doen dat in de vorm van een katern in het midden, zodat het verhaal door anderen onafhankelijk van het blad gebruikt kan worden. We laten nu Sidney aan het woord.

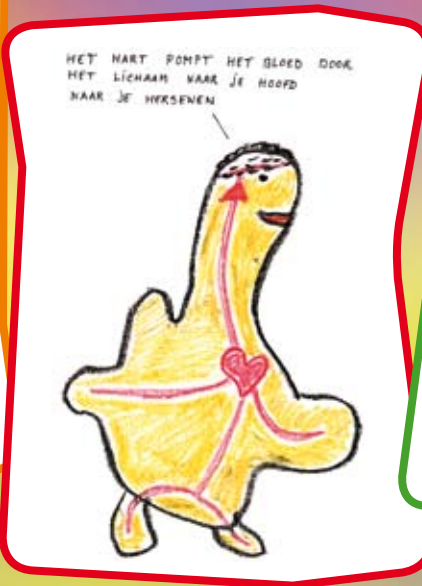

Ik heb een tekening gemaakt van mijzelf met mijn beer. Ik heb veel met hem gepraat over mama's operatie.

2

Papa legt mij uit dat elk hart één baas heeft die zorgt dat het hart goed klopt. Het is een soort bliksem die door het hele hart gaat. Mama heeft nog meer bliksempjes die de baas willen spelen. Ze raken in gevecht en het hart weet niet meer hoe hij het goed moet doen. Het wordt een zootje.

3

Ik heb het hart getekend met de bloedvaten erin. Door het hart lopen allemaal buizen met bloed. Net zoals je ranja drinkt door een rietje. Er is ook een buis met bloed naar het hoofd, naar je hersenen. Die heb je nodig om te kunnen nadenken en nog véél meer dingen.

4

Mama legt uit dat het hart begint te trillen als dit het niet goed doet, net zoals je doet als je koud bent. Het bloed kan niet goed omhoog naar je hersenen, net zoals het niet lukt om ranja te drinken als het rietje dubbel knikt.

5

Ik maak samen met mama een tekening van een hart dat normaal klopt en een van mama's hartslag

6

Toen het bloed bij mama niet goed omhoog kon naar de hersenen, lukte het lopen en nadenken ook niet goed. Mama ging daarom maar even zitten of liggen.

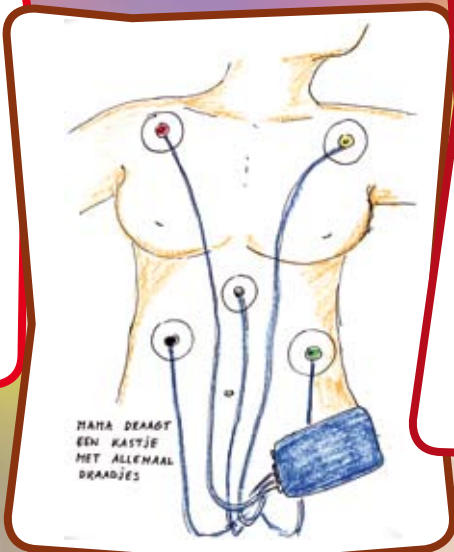

7

Mama belde de dokter en die zei: ga maar naar het Ziekenhuis. Dat was wel raar, want daar werkt ze ook.

8 Ik kan wel zien dat mama moe is. Ze ligt in bed en dat is vreemd, want dat doet ze anders nooit overdag. Het is een heel raar bed op wietletjes, maar ik kan er fijn mee spelen. Het bed gaat met een afstandbediening omhoog en omlaag. Ook mag ik naar Jetix kijken op de TV en naar alle andere programma's die ik normaal 's avonds om deze tijd niet meer mag zien. Papa en mama praten met elkaar en zien er huilerig uit. Net als toen de cavia ziek was.

9 Mama heeft allemaal vreemde slangetjes die uit haar trui komen.

10 Mama zegt dat ze pilletjes krijgt van de dokter om snel weer beter te worden. Die krijg ik ook wel eens als ik ziek ben. Van de andere mensen die bij mama op de kamer liggen, krijg ik snoepjes. Die zijn lekkerder dan de pilletjes die mama krijgt. Jammer genoeg helpen de pilletjes niet goed.

11 Mama moet naar een ander ziekenhuis worden gebracht. Papa zegt dat ze in het andere ziekenhuis gaan proberen om mama weer beter te maken. Ik denk zelf dat mama nu wel weer naar huis mag. Het duurt al heel lang en het ziekenhuis is ook niet meer zo leuk.

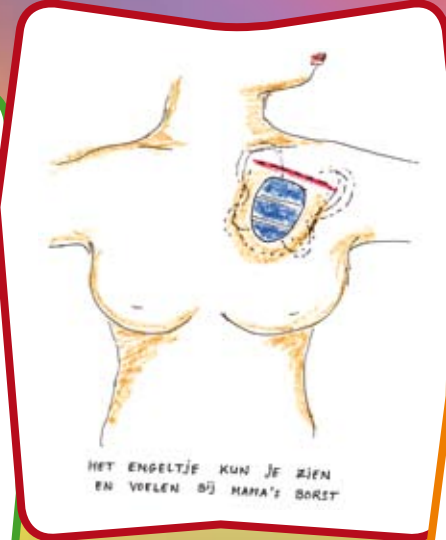
12 Mijn ogen worden zo groot als schoteltjes als de ambulance chauffeur vraagt of ik voorin wil zitten. Heel snel en met het zwaailicht aan rijden we naar het andere ziekenhuis.

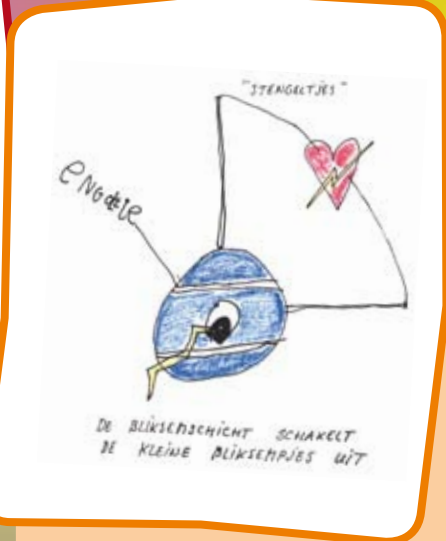
13 Mama vraagt aan de dokter wat er nu gaat gebeuren. Ze ziet er weer raar uit en er zijn steeds andere mensen bij haar bed. Mama moet steeds zitten en dan weer liggen.

14 Ik haal een rolstoel voor haar. Zo, dat is veel beter. Goed idee Sid! Ik kan er zelf trouwens ook heel goed in rijden. Rennen op de gang mag niet. Daarom speel ik een spelletje met papa en we gaan sjoelen in de wachtkamer. Mama moet huilen als papa en ik weer naar huis gaan. Papa heeft rare ogen. Ik heb een beetje pijn in mijn buik en mijn keel doet heel raar.

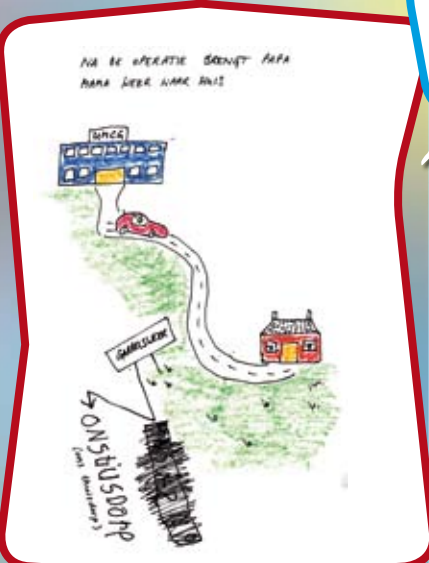
15 Papa vertelt wat de dokter met mama gaat doen. Ze gaan mama opereren. Ze krijgt een engeltje om op haar te passen. De dokter noemt het een ICD. Dat is een apparaatje met stroomdraadjes, een soort stengeltjes. De draadjes zitten vast aan het hart van mama.

16 Als het hart nu weer gaat bibberen dan geeft het apparaatje een stroompje af. Net als bliksem bij onweer. Daarna doet het hart het weer goed. Mama gaat nu niet meer dood aan haar probleem met haar hart. Gelukkig hoef ik geen nieuwe moeder te zoeken. Mama heeft vanaf nu altijd een engeltje bij zich dat haar beschermt.

18 Samen met opa heb ik een mooi bord voor haar gemaakt. Daar staat op: "Welkom thuis mama". Er staan overal bloemen in huis. Daar houdt ze van. Papa is vrolijk en druk. Mama moet alweer huilen. Ze zegt dat dat nog wel eens vaker zal gebeuren, maar dat dat niet door mij komt.

17 Vandaag is een fijne dag. Mama komt eindelijk weer eens naar huis terug! Gelukkig! Nu hoef ik niet meer elke dag mee naar het ziekenhuis.

19 De maandag nadat mama thuis is gekomen heb ik dit boek mee naar school genomen. In de kring heeft de juffrouw er toen over verteld en het voorgelezen. Ook alle opa's en oma's, vriendjes en vriendinnetjes mogen het boek lezen. Zo weet iedereen wat er met mijn mama is gebeurd.

